

با حمایت پایگاه بسیج خواهران مسجد سناباد، خانه‌های بسیاری برای عزاداری محرم و صفر داوطلب شدند

روشنایی چراغ روضه در کوچه‌های سناباد

راه تجربه

این مجالس در خانه‌های بیشتری روشن شود. برای دیدن حال و هوای این روضه‌های خانگی، میهمان یکی از همین خانه‌ها شدیم؛ خانه‌ای در یکی از کوچه‌های محله سعدآباد که از ساعتی پیش از رسیدن ما، صدای روضه و رفت و آمد همسایه‌ها حال و هوای دیگری به آن داده بود.

مسجد فراتر رفته و به خانه‌های محله هم راه پیدا کرده است. در این طرح، هماهنگی سخنران و مداح با پایگاه بسیج خواهران است و میزبان تنها پذیرایی ساده‌ای تدارک می‌بیند. همین پیشنهاد ساده باعث شده استقبال خوبی شکل بگیرد و امسال هفده خانواده از محله برای میزبانی از روضه‌های خانگی اعلام آمادگی کنند تا چراغ

حمیده صفائی، در ماه‌های محرم و صفر، محله سعدآباد رنگ و بوی دیگری می‌گیرد. سال‌هاست بانوان این محله در مسجد سناباد گرد هم می‌آیند تا با برگزاری مراسم عزاداری برای سید و سالار شهیدان، این ایام رازنده نگه دارند و ساعتی را در کنار همسایه‌ها به روضه و همدلی بگذرانند. اما دوسالی است که این جمع‌های صمیمی از فضای

●● محفل صمیمی همسایه‌ها

روضه که به پایان می‌رسد، تازه وقت حال و احوالپرسی همسایه‌هاست. زن‌هایی که مانده‌اند، همان جا روی زمین کنار هم می‌نشینند. یکی از حال مادرش می‌گوید، یکی از کارهای روزمره‌اش و دیگری از خبرهای محله. فضای خانه آرام آرام از حال و هوای مجلس روضه به یک گدعه صمیمی همسایگی تبدیل می‌شود.

در میان جمع، فرمانده پایگاه بسیج حضرت مریم (س) هم حضور دارد. او درباره شکل‌گیری این روضه‌ها با برابری می‌گوید: طرح روضه‌های خانگی از سال گذشته در مسجد سناباد برنامه‌ریزی و اجرا شد. در ایام محرم و صفر معمولاً مراسم در مسجد برگزار می‌شود؛ تصمیم گرفتیم روضه‌ها را به خانه‌ها ببریم تا افراد بیشتری بتوانند در این مراسم شرکت کنند.

به گفته او، وقتی مجلس در خانه‌ها برگزار می‌شود، همسایه‌های نزدیک، فامیل و حتی کسانی که شاید کمتر به مسجد بیایند، راحت‌تر در مراسم شرکت می‌کنند و همین باعث می‌شود جمع‌های بزرگ‌تری شکل بگیرد.

مسئول فرهنگی پایگاه بسیج حضرت مریم (س) هم در این جمع دوستانه نشسته است. او می‌گوید: هدف اصلی از این طرح این بود که روضه‌ها حال و هوای محلی پیدا کنند و برخی مراسم از مسجد به خانه‌ها برود تا همسایه‌ها بیشتر دور هم جمع شوند.

معصومه قنبری درباره شیوه برگزاری این مجالس توضیح می‌دهد: در مسجد و همچنین در فضای مجازی اعلام کردیم هرکسی دوست دارد در خانه‌اش روضه برگزار کند، به ما اطلاع بدهد. هماهنگی سخنران، روضه‌خوان و مداح با ماست و میزبان فقط پذیرایی ساده را برعهده دارد.

تنها شرط برگزاری این روضه‌ها این است که خانه میزبان نزدیک مسجد سناباد باشد تا همسایه‌ها بتوانند به راحتی در مراسم شرکت کنند.

به گفته قنبری، سال گذشته دوازده نفر برای برگزاری این برنامه اعلام آمادگی کردند و امسال تعداد آن‌ها به هفده نفر رسیده است. این روضه‌های خانگی از دوازدهم محرم آغاز می‌شود و تا روز شهادت حضرت رقیه (س) ادامه دارد.

کم‌کم خورشید روزه غروب می‌رود و وقت نماز مغرب نزدیک می‌شود. بانوانی که تالخطاتی پیش گرم صحبت بودند، یکی یکی از جا بلند و آماده می‌شوند تا برای نماز به مسجد بروند.

●● روضه، برکت و نور خانه

میان آمد و رفت میهمان‌ها و پذیرایی، پیدا کردن صاحب خانه کار آسانی نیست. سخنران، مداح و خانم‌های پایگاه بسیج، همه طوری پای کار ایستاده‌اند که مرز میان میزبان و مهمان گم شده است. بعد از کمی پرس و جو، ما را به فاطمه عمران معرفی می‌کنند. همسرش، حسین پروانه، از جانبازان دفاع مقدس بوده و حدود دو سال پیش از دنیا رفته است.

او یکی از میزبانان همین روضه‌های خانگی است و سه روز، مجلس امام حسین (ع) در خانه‌اش برپاست.

فاطمه خانم می‌گوید: در کانال مسجد دیدم که برای روضه‌های خانگی ثبت نام می‌کنند. پس از مشورت با دخترانم تصمیم گرفتیم ماه سه روز روضه برگزار کنیم.

برگزاری مجالس روضه برای خانواده‌ها برنامه‌های آشناست؛ زمانی که ساکن محله دانشجو بودند، سالی پنج روز به یاد حضرت زهرا (س) مراسم برگزار می‌کردند، اما در این یک سال و هشت ماهی که به محله سعدآباد آمده‌اند، مراسمی برپا نکرده‌اند.

فاطمه خانم روضه را برکت و نور خانه می‌داند و می‌گوید: در این مدت زیاد با همسایه‌ها آشنا نشده بودم. فقط در مسجد، موقع نماز آن‌ها را می‌دیدم. اما به برکت این مجلس، طی این سه روز با همسایه‌ها هم آشنا شدم و امیدوارم این مراسم ادامه دار باشد.

●● سادگی، مهم‌ترین ویژگی روضه‌ها

و جبهه افخمی پور یکی دیگر از اهالی محله سعدآباد است که امسال نامش در فهرست میزبانان قرار گرفته است. او می‌گوید: از وقتی عضو کانال مسجد شدم، در جریان برنامه روضه‌های خانگی قرار گرفتم و تصمیم گرفتم سهمی در این برنامه داشته باشم.

و جبهه خانم می‌گوید: همیشه دوست داشتم روضه‌ای در خانه‌مان برپا شود، اما شرایطش فراهم نبود. حالا که هماهنگی‌ها با مسجد است، برگزاری‌اش برایم ساده‌تر شده است.

افخمی پور یکی از ویژگی‌های مهم این روضه‌ها را سادگی آن می‌داند و توضیح می‌دهد: اینجا فضا ساده و صمیمی است و خبری از تجملات نیست. صاحب خانه مثل بقیه است. انگار همه با هم میزبان‌اند. همه خودشان را در برگزاری مجلس سهیم می‌دانند و همین حس خوبی ایجاد می‌کند.

●● رنگ و بوی محله در روضه خانگی

هنوز چند قدم داخل کوچه سناباد ۱۷ نرفته‌ایم که پرچم سیاه روی در نیمه باز، مسیر را نشانمان می‌دهد. کفش‌های جفت شده روی تراس یعنی نشانی را درست آمده‌ایم.

خانم‌ها دور تادور نشسته‌اند؛ گوشه‌ای نزدیک در آشپزخانه جا پیدا می‌کنیم، درست نزدیک سخنران.

صحبت از بصیرت است و نگاه درست به زندگی، از اینکه آدم در شلوغی روزمره یادش نرود برای چه زندگی می‌کند و اسلام برای بهتر زندگی کردن چه سفارشات کرده است.

محور اصلی مباحث سخنرانی در این روضه، جایگاه زن و دغدغه‌های مطرح در نگاه اسلام درباره زن است. از تربیت فرزند تا ارتباط با همسر و خویشاوندان. همه حواسشان به حرف‌های سخنران است و گاهی برخی از خانم‌ها سوالاتی مطرح می‌کنند و با مثال‌های ملموس پاسخشان را می‌گیرند.

زهرا شرقی، سخنران این جلسات، می‌گوید: ما تلاش می‌کنیم مباحث مرتبط با زن را با مسائل روز و دغدغه‌های خانم‌ها در محله پیوند بزنیم تا برای آن‌ها کاربردی باشد.

در این مراسم، در کنار جلسات عمومی روضه، منبرهای نوجوانانه هم برگزار می‌شود تا نسل امروز، سهمی در آن داشته باشند.

شرقی می‌گوید: یکی از موضوعاتی که با استقبال روبه‌رو شده، پرداختن به الگوهای کمتر گفته شده از زنان واقعه کربلاست. خانم‌ها دوست دارند در کنار مسائل متناسب با شرایط خودشان، درباره الگوهای زن در تاریخ اسلام هم بیشتر بدانند. برای این مباحث از دختران جوان و نوجوان محله خواستیم محتواهایی متناسب با این برنامه درباره زنان مؤثر در واقعه کربلا را مطالعه و در این مراسم ارائه کنند. این مشارکت‌ها سبب پویایی روضه‌ها می‌شود.

